’Заиста, ватром не треба да кажњава нико осим Господара ватре.’“

Од Ибн Мес’уда, радијаллаху анху, преноси се да је рекао: „Били смо са Аллаховим Послаником, алејхисселам, на једном путовању, па је он отишао ради потребе. Ми угледасмо једну птицу са два пилића, па смо узели њена два пилића. Птица је дошла и почела да маше крилима. Потом је дошао Посланик, алејхисселам, и рекао: ’Ко је ожалостио ову птицу одузевши јој њену децу? Вратите јој децу!’ Затим је угледао мравињак који смо били запалили, па је рекао: ’Ко је запалио ово?’ Рекосмо: ’Ми.’ Он тада рече: ’Заиста, ватром не треба да кажњава нико осим Господара ватре.’“

[رواه أبو داود] [صحيح]

Абдуллах ибн Мес’уд, радијаллаху анху, споменуо је да су били са Послаником, алејхисселам, на путовању. Посланик, алејхисселам, отишао је ради своје потребе, а његови другови су затекли птицу са два пилића, па су их узели. Птица је тада почела да шири и маше својим крилима, уплашена због губитка својих птића. Потом је дошао Посланик, алејхисселам, и рекао: „Ко је ожалостио и уплашио ову птицу одузевши јој њене мале?!” Потом је наредио да јој их врате. Затим је угледао мравињак који је био запаљен ватром, па је рекао, алејхисселам: „Ко је запалио ово?“ Неки од његових другова рекоше: „Ми.“ Он им тада рече: „Није допуштено никоме да живо биће кажњава ватром, осим Аллаху, њеном Створитељу.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/8892